

Rooma vahvistaa näyn – numero kaksitoista

Ennustuksen kolminkertainen sovellus: hävityksen kauhistus ja viimeisten päivien varoitus paeta

Jeff Pippenger
2024-08-31

Profeetta Danielin puhuma hävityksen kauhistus on merkki kolmelle eri aikakaudella elävälle kristittyjen joukolle paeta. Jerusalemin kristityt pakenivat, kun he näkivät roomalaisten armeijoiden sotamerkkien ympäröivän Jerusalemiä vuonna 66 jKr. Viidennen vuosisadan lopun ja kuudennen vuosisadan alun kristityt pakenivat erämaahan, kun he näkivät synnin ihmisen Jumalan temppelissä julistavan olevansa Jumala. Vuonna 1888 Yhdysvaltain kongressissa senaattori Blair esitti joukon sunnuntailakeja. Näitä lakiesityksiä kutsuttiin Blairin lakiesityksiksi, ja niiden tarkoituksena oli määritellä sunnuntai kansalliseksi jumalanpalveluspäiväksi. Sunnuntain palvonta on pedon merkki, paavillisen vallan merkki, ja Yhdysvaltain perustuslaki vastustaa suoraan kansallisen uskonnon pakottamista Yhdysvaltain kansalaisille koetinkiveksi.

Juuri tämä seikka jätetään pois siitä virheellisestä sovelluksesta, joka liittyy Yhdysvaltojen tunnistamiseen nykyajan Roomaksi. Profetian kolminkertaisella sovelluksella on tietyt säännöt, jotka ohjaavat sen soveltamista. Säännöt osoittavat, että ensimmäisen täyttymyksen profeetalliset ominaispiirteet on yhdistettävä toisen täyttymyksen profeetallisiin ominaispiirteisiin, jotta kolmannen täyttymyksen profeetalliset ominaispiirteet voidaan vahvistaa.

Varoitus paeta on varoitus paeta tulevaa vainoa. Kristuksen aikakaudella vaino oli Jerusalemin ja temppelin hävitys vuonna 70. Tämän lähestyvän vainon varoitusmerkki annettiin vuonna 66 jKr. Myöhemmällä viidennellä ja varhaisella kuudennella vuosisadalla annettu varoitus paeta yksilöitiin Paavalin toimesta profeetallisen Pergamonin luopumuksen tunnistamiseksi; Pergamon edusti pakanallista Roomaa. Ensin oli tapahduttava luopumus, jotta synnin ihminen, joka julistaisi itsensä Jumalaksi, tulisi ilmoitetuksi. Vuotta 538 edeltävässä historiassa pakanallinen Rooma, joka oli pidättänyt, tai kuten Paavali sanoi, “pidättää”, otettiin pois, ja kun Pergamon luopui ja merkki paeta saapui, se ohjasi uskolliset erottaumaan paavillisten kirkkojen yhteydestä. Sitten vuonna 538 Orléansin kirkolliskokouksessa paavillinen valta sääti sunnuntailain, ja paavillisen vainon tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta alkoivat.

Kaksi ensimmäistä todistajaa osoittavat selvästi, että Kristuksen antaman kehotuksen paeta kolmas täyttymys edelsi varsinaista vainoa. Jerusalemin hävitys tapahtui täsmälleen kolme ja puoli vuotta sen jälkeen, kun Cestiuksen piiritys alkoi vuonna 66 jKr., mikä antoi kristityille mahdollisuuden paeta etukäteen toisen piirityksen kauhujen alta; tämän piirityksen käynnisti Titus, ja se päättyi temppelin ja kaupungin hävitykseen. Ennen vuotta 538 kristityt erottautuivat paavillisen Rooman kirkosta ja pakenivat profeetallisesti erämaahan, mikä kuvastaa hengellisen Jerusalemin hävitystä.

Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano jätä pois äläkä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ja minä annan

voiman kahdelle todistajalleni, ja he profetoivat tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää säkkipukuihin puettuina. Ilmestys 11:2, 3.

Molemmissa pakenemiskehotusta koskeissa kuvauksissa varoitus edeltää vainoa, ja vainoa edustaa Rooma, olipa se pakanallinen tai paavillinen, polkemassa maahan Jerusalemiä, olipa se kirjaimellinen tai hengellinen. Seitsemännen päivän adventisteille annettu varoitus paeta oli Blairin lakiesitys vuonna 1888. Ensimmäisessä täyttymyksessä pakanallisen Rooman historiassa kristittyjen tuli paeta Jerusalemiä, ja paavillista Roomaa koskevassa täyttymyksessä kristityt pakenivat erämaahan. Adventismille varoitus oli paeta maaseudulle.

”Jumalan kansalla ei nyt ole aika kiinnittää kiintymystään maailmaan eikä koota sinne aarrettaan. Ei ole kaukana se aika, jolloin meidän, varhaisten opetuslasten tavoin, on pakko etsiä turvapaikkaa autoista ja yksinäisistä seuduista. Niin kuin Jerusalemin piiritys roomalaisten sotajoukkojen toimesta oli merkki paosta Juudean kristityille, samoin vallan ottaminen meidän kansakuntamme taholta siinä asetuksessa, joka panee täytäntöön paavillisen sapatin, on oleva meille varoitus. Silloin on aika lähteä suurista kaupungeista valmistautuen lähtemään pienemmistäkin syrjäisiin koteihin vuorten keskellä oleviin eristäytyneisiin paikkoihin.” Testimonies, osa 5, 464.

”Kansakuntamme vallan anastus paavillisen sapatin toimeenpanevassa asetuksessa on oleva meille varoitus”, täyttyi, kun hävityksen kauhistus Markuksen sanojen mukaisesti ”seisoi siellä, missä sen ei tulisi”. Vuonna 1888 Yhdysvaltain kongressi harkitsi lakia, joka oli suorassa ristiriidassa perustuslain keskeisen periaatteen kanssa, ja tuolloin seitsemännen päivän adventistien tuli lähteä kaupungeista ja muuttaa maaseudulle.

”Yksikään kristitty ei menehtynyt Jerusalemin hävityksessä. Kristus oli antanut opetuslapsilleen varoituksen, ja kaikki, jotka uskoivat Hänen sanojaan, valvoivat luvattua merkkiä.... Viipymättä he pakenivat turvapaikkaan — Pellan kaupunkiin, Peraan maahan, Jordanin tuolle puolen.” Suuri taistelu, 30.

Ensimmäisen paon varoitusmerkin profeettalliset tuntomerkit edustavat kolmatta ja viimeistä täyttymystä. Toisinaan nämä profeettalliset tuntomerkit tuottavat kolmannessa täyttymyksessä kaksinkertaisen täyttymyksen. Esimerkkinä tästä ovat kolme Eliaa. Elia linja hänen kohdatessaan Iisebelin, Ahabin ja Baalin profeetat, yhdistyneenä Johannes Kastajan, toisen Elia, tuntomerkkeihin hänen kohdatessaan Herodiaan, Herodeksen ja Salomen, osoittaa, että viimeisinä päivinä — sillä kolminkertaisen sovellutuksen kolmas ja viimeinen täyttymys on aina viimeisinä päivinä — Elia ja Johannes edustavat Jumalan kansan kahta luokkaa. Toinen luokka, jota Elia edustaa, ei kuole, ja toinen luokka, jota Johannes edustaa, kuolee. Nämä kaksi luokkaa esitetään myös Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa satana neljänäkymmenen neljänätuhantena, jotka eivät kuole, sekä suurena joukkona, joka kuolee.

Kolmessa Babylonissa samankaltainen profeettallisen sanoman piirre on se, että ensimmäistä Babylonia edustaa Nimrod, mutta toista Babylonia edustavat ensimmäinen ja viimeinen kuningas, Nebukadnessar ja Belsassar. Nebukadnessar edustaa niitä Babylonissa, jotka pelastuvat, ja Belsassar niitä Babylonissa, jotka joutuvat kadotukseen.

Viimeisinä päivinä on kaksi sunnuntailakia, jotka ovat Raamatun profetian kohteena. Ensimmäinen on pian tuleva sunnuntailaki Yhdysvalloissa, ja toinen on sunnuntailaki, joka pakotetaan koko maailman päälle. Näitä kahta sunnuntailakia esikuvasi pakanallisen Rooman sunnuntailaki, kun Konstantinus vuonna 321 pani täytöntöön ensimmäisen sunnuntailain, jota seurasi paavillisen Rooman sunnuntailaki vuonna 538. Pakanallinen Rooma on yksi useista profeetallisista esikuvista, jotka ennakoivat Yhdysvaltoja, ja vuoden 321 sunnuntailaki esikuvallistaa pian tulevaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa. Vuoden 538 paavillinen sunnuntailaki esikuvallistaa sunnuntailakia, joka pannaan täytöntöön koko maailmassa. Virheellinen näkemys, jonka mukaan Yhdysvallat on Danielin yhdentoista luvun ryöväreiden esikuva, pyrkii käyttämään pian tulevaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa todisteena väittääkseen, että sunnuntailaki Yhdysvalloissa todistaa Yhdysvaltojen olevan nykyajan Rooma, ja jättää huomiotta sen, että on olemassa toinen sunnuntailaki, jonka lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiliitto pakottaa jokaisen maailman kansakunnan päälle.

Jos Yhdysvalloissa annettu sunnuntailaki yksilöi Yhdysvallat nykyajan Roomaksi, niin mitä maailmanlaajuinen sunnuntailaki silloin yksilöi? Kolme Roomaa osoittavat, että nykyajan Rooma, joka on kolmijakoinen, panee täytöntöön kaksi erillistä sunnuntailakia. Ensimmäinen on Yhdysvalloissa, ja sitä esikuvasi Konstantinuksen sunnuntailaki vuonna 321, ja toinen koskee koko maailmaa, kuten paavillinen sunnuntailaki vuodelta 538 sitä esikuvasi. Käyttää Yhdysvaltojen sunnuntailakia profetian kolminkertaisen sovelluksen yhteydessä väittäen, että sunnuntailaki todistaa, kuka on nykyajan Rooma, merkitsee sitä, että pakanallisen ja paavillisen Rooman vahvistamat profeetalliset tuntomerkit sivuutetaan. Viimeisinä päivinä on kaksi erillistä sunnuntailakia, eikä kumpikaan niistä ole todiste sen yksilöimiseksi, että kansan ryöstäjät ovat Yhdysvallat. Kun pakanallisen ja paavillisen Rooman todistus esitetään väärin yksityisen tulkinnan ylläpitämiseksi, kuten parhaillaan tehdään, se osoittaa, että ne, jotka pyrkivät pitämään kiinni yksityisestä tulkinnastaan, eivät ymmärrä esikuvaa ja vastakuvaa.

Pakanallinen Rooma on Yhdysvaltojen esikuva, ja paavillinen Rooma on nykyajan Rooman vertauskuva. Tähän profetian kolminkertaisen sovellutuksen väärään soveltamiseen sekä väitteeseen, että opetettu asia asetetaan ”esikuvan ja vastakuvan” yhteyteen, liittyy myös toinen erehdys: ”hävityksen kauhistuksen” määrittelemine siten kuin se esitetään profetian kolminkertaisen sovellutuksen yhteydessä.

Vuosina 66–70 jKr. kaksi roomalaista kenraalia hyökkäsi Jerusalemiä vastaan. Molemmat kenraalit, Cestius ja Titus, aloittivat piirityksellä, mutta vain toinen vetäytyi piirityksestä lyhyeksi ajaksi, mikä kaitselmuksellisesti salli kristittyjen paeta. Juuri ensimmäisessä, Cestiuksen johtamassa piirityksessä kristityt tunnistivat varoituksen paeta. Kun Titus saapui vuonna 70 jKr. jatkamaan sotaa Jerusalemiä vastaan, hän aloitti piirityksellä eikä lakannut ennen kuin Jerusalem ja temppeli oli tuhottu. Jeesuksen varoitus sisältää kaksi vaihetta. Ensin tulee merkki paeta, ja sen jälkeen vaino. Varoituksen täyttymyksessä viidennellä ja kuudennella vuosisadalla kristityt erottautuivat turmeltuneesta Rooman kirkosta ennen vuotta 538, ja sitten vaino alkoi.

Paavali tekee aivan selväksi, että koko muinaisen Israelin kirjoitettu historia on kirjoitettu viimeisinä päivinä eläviä varten ja että kaikki nuo kertomukset olivat esikuvia, vaikka kreikan sana

”typos”, joka merkitsee esikuvia, on tämän totuuden hänen klassisessa esityksessään käännetty sanalla ”esimerkit”.

Mutta kaikki tämä, mikä heille tapahtui, oli esikuvallista; ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joiden osaksi maailman aikakausien loppu on tullut. 1. Korinttolaiskirje 10:11.

Ne luvun kymmenen historialliset tapahtumat, joita Paavali käyttää tämän totuuden asiayhteyden asettamiseksi, eivät olleet kertomus muinaisen Israelin vanhurskaasta toiminnasta.

Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, sillä heidät lyötiin maahan erämaassa. Nämä tapahtuivat varoittaviksi esikuviksi meille, ettemme himoitsisi pahaa, niin kuin he himoitsivat. Älkääkä olko epäjumalanpalvelijoita, niin kuin muutamat heistä olivat; niin kuin on kirjoitettu: ”Kansa istuutui syömään ja juomaan, ja nousi iloitsemaan.” Älkäämme myöskään harjoittako haureutta, niin kuin muutamat heistä harjoittivat, ja kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentäkolme tuhatta. Älkäämme myöskään kiusatko Kristusta, niin kuin muutamat heistä kiusasivat, ja saivat surmansa käärmeiden kautta. 1. Korinttolaiskirje 10:5–9.

Pyhä historia on kertomus sekä Jumalan kansan vanhurskaudesta että vääryydestä, mutta kummassakin tapauksessa historia on yhä esikuva Jumalan kansalle, joka elää viimeisinä päivinä. Minneapolisin kapinan historia vuonna 1888 on kertomus vääryydestä, huolimatta siitä, mitä adventistihistorioitsijat väittävät. Kapina oli niin syvällinen, että Ellen White päätti lähteä kokouksesta, ja jäi vain siksi, että enkeli sanoi hänelle, että hänen velvollisuutensa oli jäädä ja merkitä muistiin kapina, joka oli rinnakkainen Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapinan kanssa Mooseksen historiassa. Tuossa kokouksessa Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli laskeutui alas, mutta sanoma, jonka Hän toi, hylättiin.

Tuo historia esikuvasi 11. syyskuuta 2001, jolloin New Yorkin kaupungin suuret rakennukset kaadettiin. Tähän historiaan sisältyi ensimmäinen sunnuntailakiesitys, jonka senaattori Blair oli määrä tuoda esiin. Hänen pyrkimyksensä panna sunnuntai täytäntöön kansallisena jumalanpalveluspäivänä epäonnistuivat, mutta se oli osa pyhää historiaa, joka oli viimeisten päivien esikuva. Senaattori Blairin lakiesitys oli varoitus paeta kaupungeista. Ennen vuotta 1888, jolloin sisar White puhui välttämättömyydestä asua kaupunkien ulkopuolella, hän puhui tulevassa aikamuodossa. Hän viittasi lähitulevaisuudessa olevaan aikaan, jolloin Jumalan kansan tuli muuttaa maaseudulle. Vuoden 1888 jälkeen kaikki sisar Whiten viittaukset maaseudulla asumisen välttämättömyyteen asettivat hänen neuvonsa siihen yhteyteen, että aika olla maaseudulla oli jo tullut. Blairin lakiesitys vuonna 1888 oli merkki sunnuntain täytäntöönpanosta, niin kuin Luukas sen ilmaisi, paikassa, jossa sen ei olisi pitänyt olla. Sunnuntain täytäntöönpanoa ei tullut tuoda Yhdysvaltain kongressiin, sillä se oli perustuslain ensisijaisen periaatteen kieltämistä.

Vuoden 1888 historia tallennettiin esikuvaksi sille profeetalliselle historialle, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Blairin lakiesitys vuonna 1888 oli esikuva vuoden 2001 Patriot Actista. Se oli varoitus, joka edelsi pedon merkin varsinaista toimeenpanoa. Kenenkään, joka seuraa Kristusta, ei pitäisi asua kaupungissa 11. syyskuuta 2001 jälkeen. Se oli profeetallinen piiritys, joka ohjasi Jumalan kansaa pakenemaan. Ja aivan kuten on olemassa kaksi sunnuntailakia, jotka ovat viimeisten päivien profeetallisen mallin kohteena, kuten pakanallisen ja paavillisen Rooman

sunnuntailait niitä edustavat, molempia sunnuntailakeja edeltää varoitus paeta.

Niiden, jotka tunnustautuvat seitsemännen päivän adventisteiksi, tuli profeetallisesti tunnistaa Patriot Act merkiksi paeta kaupungeista maaseudulle ennen pian tulevaa sunnuntailakia. Juuri tuo sama sunnuntailaki oli merkki Jumalan toiselle laumalle, joka yhä on Babylonissa, paeta pois Babylonista ennen sunnuntain pakollista täytöntöönpanoa, joka on tuotava jokaisen kansakunnan päälle.

”Kun Amerikka, uskonnonvapauden maa, yhdistyy paavikunnan kanssa pakottaakseen omaatuntoa ja vaatiakseen ihmisiä kunnioittamaan väärää sapattia, jokaisen maan kansa kaikkialla maan päällä johdetaan seuraamaan sen esimerkkiä.” Testimonies, volume 6, 18.

Samoin kuin kolmen Elia kolminkertainen sovellus vahvistaa, että viimeisinä päivinä on olemassa kaksi Jumalan kansan luokkaa, Rooman kolminkertainen sovellus osoittaa, että on olemassa kaksi erillistä sunnuntailakia. Ne, jotka haluavat väittää, että Yhdysvallat on sinun kansasi ryöstäjät ja että sen tähden Yhdysvaltojen profeetallinen rooli vahvistaa näyn, esittävät, että Yhdysvalloissa pian tuleva sunnuntailaki on se hävityksen kauhistus, jonka Kristus osoitti varoitukseksi kansalleen paeta tulevaa vainoa. He eivät tee eroa piirityksen, joka on varoitusmerkki paeta, ja toisen piirityksen välillä, joka kuvaa sitä hetkeä, jolloin sunnuntailain varsinainen toimeenpano aloittaa viimeisten päivien vainon. He eivät käsittele sitä kahden todistajan perusteella vahvistettua eroa, että viimeisinä päivinä on oleva kaksi erillistä sunnuntailakia, jotka täyttävät profetian. Näin tehdessään he väittävät, että Yhdysvalloissa pian tuleva sunnuntailaki on varoitus, joka esitetään hävityksen kauhistuksena, josta profeetta Daniel puhui, ja sitä se onkin, mutta ei sillä tavoin kuin he sen määrittelevät.

Yhdysvaltojen sunnuntailaki on varoitus Jumalan toiselle laumalle, joka yhä on Babylonissa, paeta pois hänen yhteydestään. Se on sen tähden varoitus tulevasta sunnuntailaista, joka pannaan täytöntöön kaikissa kansoissa.

”Vieraat kansakunnat seuraavat Yhdysvaltojen esimerkkiä. Vaikka se käy edellä, sama kriisi kohtaa kuitenkin meidän kansaamme kaikkialla maailmassa.” Testimonies, osa 6, 395.

Heidän väitteensä on, että sunnuntailaki Yhdysvalloissa yksilöi Yhdysvallat vertauskuvaksi, joka vahvistaa profeetallisen näyn; mutta Kristuksen antaman pakenemiskehotuksen yhteydessä tuo sunnuntailaki merkitsee maailmanlaajuista varoitusta yhdennentoista hetken työntekijöille paeta Babylonista.

Kun sisar White esittää varoituksen paeta, hän käsittelee sunnuntailakikysymystä, joka valtaa koko maailman. Tämä liike alkaa sunnuntailaista Yhdysvalloissa. Hän osoittaa, että sunnuntailaki Yhdysvalloissa on varoitus tulevasta vainosta.

”Säädöksellä, joka panee täytöntöön paaviuden asetuksen Jumalan lain vastaisesti, meidän kansakuntamme katkaisee itsensä täysin vanhurskaudesta. Kun protestantismi ojentaa kätensä kuilun yli tarttuakseen Rooman vallan käteen, kun se kurottautuu syvyyden yli lyödäkseen kättä spiritualismin kanssa, kun tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta maamme hylkää perustuslakinsa jokaisen periaatteen protestanttisena ja tasavaltalaisena hallituksena ja ryhtyy

toimenpiteisiin paavillisten valheiden ja harhojen levittämiseksi, silloin voimme tietää, että on tullut aika Saatanan ihmeelliselle toiminnalle ja että loppu on lähellä.

”Niin kuin roomalaisten sotajoukkojen lähestyminen oli opetuslapsille merkki Jerusalemin lähestyvistä hävityksestä, samoin tämä luopumus voi olla meille merkinä siitä, että Jumalan pitkämielisyyden raja on saavutettu, että kansamme synnin mitta on täyttynyt ja että laupeuden enkeli on kohta lähdössä pois eikä enää koskaan palaa. Silloin Jumalan kansa joutuu niihin ahdistuksen ja hädän näyttämöihin, joita profeetat ovat kuvanneet Jaakobin ahdistuksen aikana. Uskollisten, vainottujen huudot kohoavat taivaaseen. Ja niin kuin Aabelin veri huusi maasta, samoin kuuluu ääniä, jotka myös huutavat Jumalan puoleen marttyyrien haudoista, meren syvyyksien hautakammioista, vuorten luolista, luostarien holveista: ’Kuinka kauan, Herra, pyhä ja totinen, sinä viivyt tuomitsemasta ja kostamasta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat?’” Testimonies, osa 5, 451.

Sisar White osoittaa Yhdysvalloissa säädetyn sunnuntailain ja määrittelee sen ”merkiksi” siitä, että Yhdysvaltojen koeaika on päättynyt. Mutta myös Jumalan kansa muissa maailman kansakunnissa on joutuva saman koetuksen eteen. Yhdysvaltojen sunnuntailain voimaantumisen ja siihen asti, kun Mikael nousee ja ihmiskunnan koeaika päättyy, väliin jää ajanjakso. Kun se päättyy, ”laupeuden enkeli lähtee pois.”